

318

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

ČERVENEC 2019

ČERVENEC 2019			
1	po	13. týden v mezidobí	
2	út	13. týden v mezidobí	
3	st	Sv. apoštola Tomáše	svátek
4	čt	SV. PROKOPA, PATRONA FARNÍHO KOSTELA	SLAVNOST
5	pá	SV. CYRILA A METODĚJE, ČESKÝCH PATRONŮ, PATRONŮ EVROPY	SLAVNOST
6	so	13. týden v mezidobí (sv. Marie Gorettiová)	
7	ne	14. neděle v mezidobí	
8	po	14. týden v mezidobí	
9	út	14. týden v mezidobí (sv. Augustin Žao Rong)	
10	st	14. týden v mezidobí	
11	čt	Sv. Benedikta, opata, patrona Evropy	svátek
12	pá	14. týden v mezidobí	
13	so	14. týden v mezidobí (sv. Jindřich)	
14	ne	15. neděle v mezidobí	
15	po	sv. Rosálie, spolupatronky filiálního kostela sv. Rocha	památka
16	út	15. týden v mezidobí (Panna Maria Karmelská)	
17	st	15. týden v mezidobí (bl. Česlav a sv. Hyacint)	
18	čt	15. týden v mezidobí	
19	pá	15. týden v mezidobí	
20	so	15. týden v mezidobí (sv. Apolinář)	
21	ne	16. neděle v mezidobí	
22	po	Sv. Marie Magdalény	svátek
23	út	Sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy	svátek
24	st	16. týden v mezidobí (sv. Charbel Machluf)	
25	čt	Sv. apoštola Jakuba	svátek
26	pá	Sv. Anny, patronky filiálního kostela (sv. Jáchym a Anna, rodiče Panny Marie)	svátek
27	so	Výročí posvěcení filiálního kostela sv. Rocha	svátek
28	ne	17. neděle v mezidobí	
29	po	sv. Marty	památka
30	út	17. týden v mezidobí (sv. Petr Chrysolog)	
31	st	sv. Ignáce z Loyoly, kněze	památka

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je jejím účastníkům pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc.

Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz

První strana obálky: Letní krajina - fototapeta.

Drazí farníci a milí čtenáři,

vstupujeme do měsíce, kdy oslavíme patrona naší farnosti sv. Prokopa. Zároveň je tento měsíc i začátkem období prázdnin a dovolených, kdy mnozí vyrážejí do přírody, kterou nám daroval náš Stvořitel, abychom načerpali jak fyzické, tak i duchovní síly. Jak se toto propojuje se sv. Prokopem? Náš patron odešel po určité době svého života do ústraní a žil v jeskyni v Dalejích u Jinonic, než se odebral na Sázavu, kde později vzniká klášter a mnišská komunita. Sv. Prokop žil v těchto místech přísným asketickým životem podle hesla sv. Benedikta „ora et labora“

- modlí se a pracuj a tím zcela naplňoval svůj život. Můžeme říci, že „kultivoval“ krajinu, aby byla obyvatelná, a to nejen z hlediska vnějšího, ale doslova i do písmene i z hlediska vnitřního, protože zde „kultivoval“ i duše těch, kteří za ním přicházeli. Kultivace lidských duší šla ruku v ruce s kultivací krajiny, a proto bylo toto jeho dílo tak zdařilé a přineslo plody sahající až do dnešních časů. Dílo sv. Prokopa nemáme ale pouze obdivovat, ale především je rozvíjet i osobní duchovní „kultivací“.

Stále více se v dnešní době mluví, píše a často velmi vehementně diskutuje o ekologii a o všem, co s tímto tématem souvisí. Neustále se zdůrazňují nebezpečí a katastrofy, které na nás dopadají a budou dopadat, pokud jako lidstvo nezměníme svoje chování vůči stvoření, které nám Bůh daroval. Bohužel naším zcela bezohledným a sobeckým jednáním jsme stvořenou krásu spíše vykořisťovali a zneužívali a tím ji i velmi závažným způsobem poničili a v podstatě ohrozili její další podobu a existenci. Tím ale ohrožujeme náš život jako lidstva, a proto se ochrana a péče o stvoření dotýká každého jednotlivce. Právě v období prázdnin a dovolených si to uvědomujeme o to intenzivněji, protože z krásy stvoření čerpáme posilu pro naši duši i tělo a jsme za ni velice vděční. Avšak ekologie dotýkající se ochrany stvoření nás přímo vede a vybízí k zamyšlení se nad ekologií člověka, která je úzce a nevyhnutelně spojená s jeho duchovní podstatou a existencí. Již emeritní papež Benedikt XVI. mluvil o „ekologii člověka“, která zahrnuje velká a důležitá témata lidského života, jeho podstaty, ochrany a rozvoje podle Božích zákonů, se kterými je lidský život neoddělitelně spjat. Zahrnuje problematiku potratů, umělého oplodnění, eutanázie, homosexuálních svazků. Dále starost a péči o manželství a rodinu jako základní buňky společnosti ustanovené samotným Stvořitelem.

A zde můžeme velice jasně pozorovat, jak ignorování ekologie člověka úzce souvisí s ignorováním ekologie stvoření. Pokud nepůjde ekologický pohled dotýkající se péče o přírodu a stvoření jako takové ruku v ruce s péčí a starostí o rozvoj lidského života podle Božích zákonů, tedy ekologií člověka, nebude moci nastat žádná opravdová změna a obnova. Naopak ekologie jako ochrana přírody začne být „zbožšťována“ a stane se z ní určitý způsob náboženského směru, který se klaní pouze stvoření a nadřazuje ho nad hodnotu lidského života. To již zažíváme dnes, kdy je mnohdy více chráněn a opečováván nějaký pouhý živočich než počatý, a ještě nenarozený lidský plod, kterému se upírá právo na život. Na druhé straně je snaha „ukončovat“ lidský život, pokud nemá „kvalitu“ a zdá se být pouhou přítěží pro své okolí a společnost. Přitom se velice cení a dbá na místa, kde se nechává příroda bez jakéhokoliv lidského zásahu, aby se tam ukázala autentičnost a výjimečnost prostředí a všeho možného života, který tam může vzniknout, ale i končit bez toho, aby z toho měl někdo užitek. Jak paradoxní situace, do které se mnohdy my - „vyspělá společnost“ 21. století dostáváme, a přitom nerespektujeme a nevnímáme zcela zásadní zákony, které nám umožňují nejen žít, ale bez kterých vlastně nemůžeme vůbec existovat.

Až budeme v následujících dnech odpočívat při pohledu na stvořenou krásu darovanou nám naším Pánem, nezapomeňme na „kultivaci“ své duše, ze které pak může a určitě bude i vycházet větší úsilí o zachování krásy přírody.

Požehnané dny odpočinku vám přeje

P. Vil

Během letních prázdnin od 1. 7. do 31. 8. 2019 nebudou mše sv. ve středu ráno v 6:00 v kostele sv. Rocha. První mše sv. po prázdninách bude 4. 9. 2019 v 6:00.

Pořad nedělních i ostatních bohoslužeb se nemění.

V červenci a v srpnu také nebudou úřední hodiny ve farní kanceláři v rozsahu uvedeném na poslední straně. Proto doporučujeme domluvit návštěvu předem s knězem - buď telefonicky nebo osobně v sakristii po jakékoli bohoslužbě.

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje

pátek 5. 7. 2019 – mše sv. u sv. Prokopa.
Jde o tzv. doporučený svátek se žádoucí účastí na mši sv.

Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 7. července (všechny kostely)

Výstav Nejsvětější svátosti

čtvrtek 4. 7. po mši sv. od 20:00 – sv. Prokop,
úterý 30. 7. od 17:30 – sv. Anna

Úklid kostelů

sobota 13. 7. mše sv. v 8:00 – sv. Prokop

Památka sv. Rozálie, spolupatronky kostela sv. Rocha

pondělí 15. 7. 2019 – mše sv. v 18:00
u sv. Rocha

Výročí posvěcení kostela sv. Rocha

sobota 27. 7. 2019 – mše sv. v 8:00 u sv. Rocha

Čtvrtek 4. července 2019 – slavnost sv. Prokopa, patrona farního kostela.

18:00 – mši sv. bude sloužit novokněz P. Ing. Ondřej Kapesný.

Po mši sv. bude udělovat novokněžské požehnání.

Pátek 26. července 2019 – svátek sv. Anny, patronky filiálního kostela.

18:00 – mši sv. bude sloužit novokněz P. Mgr. Václav Revenda.

Po mši sv. bude udělovat novokněžské požehnání.

Před mši sv. od 17:30 modlitba růžence.

**bohoslovec Miroslav Auxt přijme v sobotu 7. září 2019
v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha**

JÁHENSKÉ SVĚCENÍ

Miro Auxt dlouhodobě působí v naší farnosti a pomáhá obzvláště liturgickou službou k rozvoji jejího života.

Také často přispívá do tohoto měsíčníku - viz str. 12.

**I když se pyšná nevěra kol rozmáhá
a peklo seje koukol nových zmatků,
nebudem dbáti odvěkého vraha,
nedáme věčných brátí sobě statků.
Zůstanem věrni Církvi milované –
- dědictví otců zachovej nám, Pane!**

kancionál 828

Emeritní papež Benedikt XVI. o krizi v církvi

V dubnu byl ve Vatikánu publikován obsáhlý text emeritního papeže Benedikta XVI., který reaguje na summit předsedů biskupských konferencí o ochraně nezletilých a děkuje papeži Františkovi za jeho svolání. Joseph Ratzinger byl již za pontifikátu Jana Pavla II. jako prefekt Kongregace pro nauku víry a později na Petrově stolci iniciátorem rozhodnější aplikace morálních principů a předpisů kanonického práva na případy sexuálních deliktů, spáchaných členy duchovenstva. V textu, který nese dnešní datum, podává Benedikt XVI. nelítostnou teologickou analýzu příčin skandálního šíření zmíněných deliktů v řadách duchovenstva.

Benedikt XVI. rozčlenil svoji analýzu na tři části:

V první mluví o sociálním kontextu, tzv. sexuální revoluci z 60. let minulého století, která pedofilii podává jako přípustnou, ba vhodnou. Do této doby – poznamenává emeritní papež – spadá úbytek povolání ke kněžství, mimořádný nárůst počtu kněží odcházejících z duchovenského stavu a zároveň kolaps katolické morální teologie, která podléhá pokušením relativistických tendencí, podle nichž nic není absolutně dobré, ani absolutně zlé. Sem spadá tzv. Kolínská deklarace patnácti katolických teologů z roku 1989, která protestovala proti církevnímu magisteriu a proti papeži Janu Pavlu II. Ten reagoval encyklikou *Veritatis splendor*, jež potvrzuje, že určité »vnitřně špatné skutky nikdy nemohou být dobré«. V některých oblastech morální teologie se však rozmohla teze, že církev nemá a nemůže mít vlastní morálku. Tato teze radikálně zpochybňuje autoritu Církve na poli etiky a nutí ji mlčet právě tam, kde je ve hře rozdíl mezi pravdou a lží.

V druhé části textu mluví emeritní papež o konsekvencích tohoto procesu na poli kněžské formace a rekapituluje odpověď církve. „V některých seminářích vznikaly kluby homosexuálů, které vystupovaly více či méně otevřeně. Svatý stolec o těchto problémech věděl, ne však dopodrobna. Koncilní citění bylo de facto pojímáno jako kritický či negativní postoj k dosavadní tradici, která měla být nyní nahrazena novou a radikální otevřeností vůči světu, což vedlo až ke zrodu jakési nové, moderní »katolicity«. Benedikt XVI. zdůrazňuje, že otázka otázky pedofilie se stala palčivou teprve v druhé polovině 80. let a řešila se nesměle a pomalu. Dbalo se především na práva obviněných, jejichž odsouzení bylo takřka nemožné. Proto byla ve shodě s Janem Pavlem II. udělena kompetence nad sexuálním zneužitím nezletilých Kongregaci pro nauku víry, aby bylo možno kanonicky a účinně dosahovat uložení maximálního trestu, totiž zbavení duchovenského stavu.

Třetí část text začíná Benedikt XVI. položením poněkud dramatické otázky, co dělat v nynější situaci: Máme vytvořit nějakou jinou církev, abychom věci napravili? Tento experiment už byl uskutečněn a selhal, odpovídá. Jedině láska a poslušnost k našemu Pánu Ježíši Kristu mohou nadále ukazovat novou cestu. Právě Ježíš přirovnal církev jednak k poli, kde je zasetá pšenice i koukol, a jednak k rybářské síti, která zahrnuje ryby dobré a špatné. Pole stále zůstává Božím polem a síť obsahuje Boží úlovek. V každé době existoval nejen koukol a špatné ryby, ale také pšenice a dobré ryby. Hlásat jasně a v rovné míře obojí není falešná apologetika, ale nezbytná služba pravdě.

Obžaloba vznesená proti Bohu se dnes soustředí především do obžaloby jeho církve jakožto celku. Idea nějaké lepší církve, kterou si sami vytvoříme, je ve skutečnosti d'áblův návrh, kterým nás chce odloučit od živého Boha, a používá k tomu prolhanou logiku, do níž upadáme až příliš snadno. Nikoli, církev také dnes není tvořena pouze špatnými rybami a kookolem. Církev je Boží i dnes, a i dnes je nástrojem, kterým nás zachraňuje Bůh. Je důležité stavět proti d'áblovým lžím a polopравdám celou pravdu. Ano, hřích a zlo v církvi jsou. Ale i dnes je církev svatá a nezničitelná. I dnes má Bůh ve světě svoje svědky. Jenom je třeba bdít, abychom je viděli a naslouchali jim.

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z Apoštolské exhortace papeže Františka „EVANGELII GAUDIUM“ (Radost evangelia)

listopad 2013

Evangelium, v němž slavně září Kristův kříž, naléhavě vybízí k radosti. Stačí pár příkladů: „Raduj se!“ zdraví anděl Marii. Navštívení Marie u Alžběty způsobí, že Jan se pohne radostí v lůně své matky. Maria ve svém chvalo zpěvu prohlašuje: „Můj duch jása v Bohu, mém spasiteli.“ Na začátku Ježíšova působení Jan zvolá: „A tak je má radost dovršena!“ Samotný anděl Marii zdraví řeckým slovem „Chaire!“, tedy v té době obvyklým způsobem, což přeloženo doslova znamená „Raduj se!“ Ježíš „zajásal v Duchu svatém“. Jeho poselství je zdrojem radosti: „To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila.“ Naše křesťanská radost pramení v jeho překypujícím srdci. Učedníkům slibuje: „Vy budete sice zarmoučeni, ale váš zármutek se obrátí v radost.“ A zdůrazňuje: „Ale zase vás uvidím a vaše srdce se bude radovat, a vaši radost vám nikdo nevezme.“

Někteří křesťané – jak se zdá – žijí ve stylu postní doby bez Velikonoc. Chápu, že radost se neprožívá stejným způsobem ve všech životních etapách a za všech okolností, které jsou někdy velmi tvrdé. Přizpůsobuje se a přetváří a vždycky zůstává alespoň paprskem světla, který se rodí z osobní jistoty, že jsme nekonečně a nade vše milováni. Chápu lidi, kteří inklinují ke smutku kvůli vážným těžkostem, které je sužují, avšak postupně je třeba dovolit, aby se začala probouzet radost víry jako tajemná, ale pevná důvěra i uprostřed těch nejhorších protivenství: „Vytrhl mne z pokojného života, zapomněl jsem na všechno dobré. Beru si však k srdci a s důvěrou očekávám Hospodinovo milosrdenství, jež nepomíjí, jeho slitování, jež nekončí. Obnovuje se každého rána, tvá věrnost je neskonalá. Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina.“

Pokušení často nabývá formy výmluv a vzájemného obviňování, jako by k radosti bylo zapotřebí splnit neščetné podmínky. K tomu dochází proto, že průmyslová společnost mohla rozmnožit příležitosti různých zábav a potěšení, ale velmi nesnadno dokáže opatřit radost. Mohu říci, že ty nejkrásnější a nejvíce spontánní radosti, které jsem v životě viděl, jsou radosti velmi chudých lidí, kteří nemají na čem lpět. Vzpomínám i na ryzí radost těch, kteří si i uprostřed vážných pracovních povinností uchovali věřící, velkorysá a prostá srdce. Tyto radosti různými způsoby čerpají ze zdroje vždy větší Boží lásky projevené v Ježíši Kristu. Nepřestanu opakovat slova Benedikta XVI., která nás přivádějí k jádru evangelia: „Na počátku křesťanského života není určité etické rozhodnutí nebo nějaká velká idea, nýbrž setkání s událostí, s Osobou, která otevírá před životem nový obzor a dává mu rozhodující zaměření.“ Jedině díky tomuto setkání s Boží láskou, která se mění ve šťastné přátelství, jsme osvobozeni od svého otupělého svědomí. Plně lidskými se stáváme tehdy, když jsme více než lidští, když dovolíme Bohu, aby nás vyváděl z nás samotných, abychom dospěli ke svému opravdovějšímu bytí. Zde je pramen evangelizačního působení.

Obnovme a posilme horlivost, utěchynou radost ze šíření evangelia, a to i tehdy, musíme-li zasévat v slzách. Kéž by současný svět mohl slyšet radostnou zvěst, po níž ve své úzkosti i naději touží, nikoliv od hlasatelů smutných, malomyslných, netrpělivých a úzkostlivých, ale od hlasatelů evangelia, jejichž život kypí horlivostí. Od těch, kteří jako první zakusili Kristovu radost.

Český překlad Radio Vaticana

201. ŘEHOŘ XI.

30. prosinec 1370 - 27. březen 1378
* (1331) Francie, vl. jm. Pierre Roger de Beaufort

Byl synovcem papeže Klementa VI. (198) a těšil se jeho velké přízni, kterou spojoval s vlastními mimořádnými schopnostmi a ambicemi. Ve věku 17(!) let se stal kardinálem a postupně nabýval církevního věhlasu nejen svou mimořádnou znalostí bohovědných disciplin, ale i osobní zbožností.

Po zvolení se neúspěšně pokoušel o zjednání míru mezi Anglií a Francií. Většího zduar však dosáhl při sjednávání příměří mezi Neapolí a Sicílií. V duchovní oblasti usiloval o sjednocení s východní řeckou církví a připravoval reformní kroky ovlivňující život kněží. Jeho duchovní rádkyní byla sv. Kateřina Sienská.

Tato svěťice trvale vybízela papeže, aby se vrátil do Říma, což se stalo v r. 1376, kdy koncem roku nastoupil cestu a začátkem roku 1377 oficiálně vstoupil do města.

Řehoř XI. důrazně odsoudil nauku anglického kněze Johna Wiklefa, hlásajícího teze popírající transsubstanciaci (přepodstatnění chleba a vína ve svátostné způsoby), upřednostňující kázání před svátostmi, povýšení Písma sv. na jediný věroučný zdroj.

V Římě však nebyl s místní situací spokojen a uvažoval o opětném návratu do Avignonu. Tyto úvahy však ukončila smrt.

202. URBAN VI.

8. duben 1378 - 15. říjen 1389
* 1318 Itálie, vl. jm. Bartolomaeo Prignano

Jako velmi mladý se vydal do Avignonu, kde se stal oblíbencem na papežském dvoře. Roku 1364 byl jmenován biskupem v Acerenze (Itálie) a r. 1377 arcibiskupem v Bari.

Konkláve po smrti Řehoře XI. bylo velmi rozdělené; francouzští kardinálové chtěli na papežský trůn opět Francouze a návrat papeže do Avignonu. Italové si však přáli někoho ze svého středu a tento názor podporoval i lid Říma. A Bartolomaeo Prignano byl velmi vhodným kandidátem, i když nebyl kardinálem. Byl Ital, ale ne Říman (což mělo uklidnit francouzské voliče) a neměl vyloženě odmítavý postol vůči Avignonu. Z konkláve vyšel jako papež.

Okamžitě po svém zvolení začal kritizovat chování kardinálů, vyžadoval, aby odmítali dary od světských hodnostářů, nežili v přílišném přepychu. Rychle si získal jejich nepřátelství. Kardinálové proto s podporou francouzského krále prohlásili jeho zvolení za neplatné (údajně kvůli přílišnému nátlaku římského lidu) a zvolili vzdoropapeže Klementa VII. Urban VI. Klementa a všechny jeho podporovatele v roce 1378 exkomunikoval, čímž potvrdil vznik západního schizmatu. 13. září téhož roku mimo jiné jmenoval pražského arcibiskupa Jana Očka z Vlašimi prvním českým kardinálem.

Před svou smrtí stačil Urban VI. vyhlásit ještě Svátý rok 1390 a schválit založení univerzity v německém Heidelbergu, čímž je tato škola nejstarší v Německu.

Autobusová pout' do Teplé a Plas

Jiří Tmka

V sobotu 25. května se 31 poutníků pod vedením otce Víta vydalo autobusem nejprve do premonstrátského kláštera v Teplé. V autobuse jsme se společně pomodlili modlitbu Páně s prosbou o ochranu při této pouti a následně modlitbu sv. růžence.

Klášter s tradicí přes 800 let, který obhospodařuje řeholní komunita Premonstrátů, založená bl. Hroznatou. Klášterní kostel Zvěstování Páně a přiléhající budovy konventu již září novou fasádou, i když mnohé je ještě třeba vykonat, ale vše samozřejmě závisí na finančních možnostech. Od 10:30 jsme se v klášterním kostele zúčastnili mše svaté zakončené litaniami k Panně Marii. Po mši svaté následovala komentovaná prohlídka klášterních muzeí, přenádherné knihovny obsahující cca 100000 knih převážně latinských a částečně německých a českých. Je to druhá největší knihovna v České republice (po Strahovské). Prohlídka byla zakončena v kostele Zvěstování Páně, který je v interiéru v rekonstrukci, včetně hlavního oltáře. V kostele jsou umístěny ostatky bl. Hroznaty. Poté následoval volný čas na obcerstvení a zahřátí, které jsme myslím všichni přijali s povděkem, po značném prokřehnutí v prostorách kostela a konventu.

Po půl druhé jsme autobusem pokračovali k druhému cíli, k bývalému cisterciáckému klášteru v Plasích. Opatství, které bylo během let 1661 až 1785 barokně přestavováno podle plánů Jeana Baptista Mathey, Jana Blažeje Santiniho Aichla a Kiliána Ignáce Dientzenhoffer. Bohužel roku 1785 byl tento klášter, jako i mnohé další kláštery, dekretem Josefa II. zrušen. O čtyřicet let později se stal rezidenčí kancléř Metternicha a jeho rodiny. V současnosti je část objektů opravena, ale jako v klášteře Teplá mnohé ještě čeká na opravu. V bývalém klášteře jsme absolvovali velmi zajímavou komentovanou prohlídku. Dozvěděli jsme se i o účelu dvou bazénů v přízemí. Vzhledem k tomu, že budovy kláštera byly postaveny na vodě, jsou důmyslně umístěny na dřevěných pilotech, které musí být stále ve vodě, aby nedocházelo k jejich vysychání, a následnému nebezpečí zřícení budov. Tyto bazény slouží ke stálé kontrole hladiny podzemní vody. Po zastávce v místním obchodě s různými zajímavými dekoracemi a kosmetickými výrobky, ale i s možnostmi, kdo měl chuť, třeba zakoupení kávy, jsme se vydali na zpáteční cestu.

I přes celkem nepříznivé počasí v Teplé, se celá pout' vydařila. Velký dík za uskutečnění a organizaci celé poutě patří otci Vítovi i paní Anně Velkové. Bohu díky jsme obohaceni o další poznatky, zážitky a vzpomínky, které nám nikdo nemůže vzít.

Myslím, že všichni se budou těšit, dá-li Pán Bůh, na další farní poutě a akce.

Breviářový nedělní hymnus (*Salve dies, dierum gloria*)

Zdravíme den, slavný den našich dní,
přešťastný den, den Páně vítězný,
hodný toho, že jím jen radost zní,
ze všech prvy!

Boží mír se snáší na zemi
a Boží řád dosáhl splnění,
slávu Pána velebme písněmi
v jasném plese.

V líbezný zpěv nebeské otčiny
vpadni, Církvi, písněmi vděčnými.
Aleluja ať hlasy vrucími
tvůj lid pje.

Vítězná pout' smrti je za námi,
ať naši hruď naplní plesání.
Buď světu mír, ať se ráj chválami
rozchevěje. Amen.

Výlet s obyvateli Domova seniorů

Ing. Anna Velková

Sobota 1. června 2019 - den, který je v kalendáři uveden jako Mezinárodní den dětí, a my jsme se rozhodli oslavit ho společně se seniory z Domova seniorů v Habrové ulici č. 2 v Praze 3.

Přípravě výletu seniorů upoutaných na vozík jsme věnovali velké úsilí, hlavně k získání dobrovolníků. Nová paní ředitelka domova oznámila 14 přihlášených účastníků, ale nakonec se k odjezdu dostavilo 9 seniorů z Habrové a 1 seniorka z domova Pod lipami. Po nástupu do autobusu za přispění pana řidiče, který nám všechny vozíky bezpečně ukotvil, jsme vyjeli do obory Hvězda. Přesto, že se obora nachází na území Prahy, zaručuje klidný pohyb a relaxaci v přírodě. Počasí nám přálo. Sluncem zalitou Prahou jsme projeli kolem pražského hradu, Břevnovského kláštera až na Vypich. Pražskou branou jsme vstoupili do Obory, hlavní cestou jsme se vydali procházkovým tempem k cíli – letohrádku Hvězda. Tento úsek cesty je dlouhý 3 kilometry. Obdivovali jsme krásu jarní přírody, mohutnost stromů, jejich svěže zelené listy celým zámeckým parkem. Každá skupinka se svým seniorem se baví na různá témata.

Asi po 1,5 hodině toulání přírodou jsme usedli k odpolední svačince. Nad kávou a koláči Aničky Maténové se dále povídá. Po občerstvení se vydáváme zpět. Z hlavního bulváru jsme uhnuli na boční cestu a opravdu lesním hvozdem jsme se dostali z obory ven. Zde nás již čekal autobus, který nás odvezl k domovu seniorů. Pohled seniorů posmutněl. Před domovem jsme výletníky předali ošetřujícímu personálu.

Moc chci poděkovat dobrovolníkům, kteří pomohli uskutečnit plánovaný záměr a strávit krásné odpoledne v pohodě a projevit dobrou vůli s pocitem blízkosti, soudržnosti a lásky k bližnímu.

KDO JE TEN DRUHÝ?

Druhý je ten, kterého potkávaš cestou, kdo vedle tebe vyrůstá, pracuje, raduje se nebo pláče.

Druhý je ten, kdo vedle tebe miluje nebo nenávidí, ten, o němž říkáš Líbí se mi nebo Nelíbí se mi.

Ten druhý se jmenuje Jan, Petr, Marie, pan Novák, paní Procházková, bydlí v témtě domě jako ty, pracuje u stejné firmy, jezdí týmž autobusem, stojí před tebou nebo za tebou ve frontě před pokladnou, ten druhý je i člověk, o kterém nechceš nic vědět, který tě nezajímá.

Druhý je ten, kdo je tvůj bližní, kterého musíš milovat,

druhý je ten, před jehož tváří budeš souzen.

Druhý je ten, skrze něhož se projevuje Bůh,

skrze něhož tě Bůh zve a obohacuje, kým měří naši lásku.

Druhý je ten, se kterým se musíš spojit, aby ses stal člověkem, bratrem všech.

Ten druhý se jmenuje JEŽÍŠ KRISTUS.

Návrat latinského zpravodajství z Vatikánu

Historický jazyk církve, ale také Vatikánského rozhlasu, dostane opět prostor v programové skladbě Radia Vatikán.

Zpravodajství v latině se bude vysílat od 8. června každou sobotu půl hodinu po poledni. Příznivcům živé latiny, milovníkům klasické literatury a studentům z celého světa nabídne přehled nejvýznamnějších papežských aktivit uplynulého týdne.

Zvláštním a každodenním chlebem Latinské sekce je překlad moderní terminologie. Papežské tvůrce, publikované rovněž v latině, nutí překladatele vynalézat slova, která nenajdete ani v Lexikonu novodobé latiny. Tak došlo například dokonce na mistrovství světa ve fotbale – totiž Certaminibus mundialibus sphaeromachiae.

Prostor však dostane také výklad typicky církevních výrazů, které leckdo slyšel, ale málokdo jim dobře rozumí: jako Urbi et orbi, extra omnes, ex-cathedra. A pak je tady celá řada úsluví a termínů, s nimiž se běžně setkáváme a jejichž původ nám uniká, vezměme si deficit, referendum, monitor, média, gratis, curriculum nebo vademecum.

“Bude to týdeník sui generis a ante litteram – vysvětluje redaktor pořadu Fabio Colagrande – Carpe diem! Znalost latiny dovoluje zůstat v kontaktu s dějinami a se slovem, překonávat rizika ignorance, novosti za každou cenu a technologický redukcionismus.”

Radio Vaticana

Latina opravdu není pouze jazykem lékařů, historiků, právníků a teologů. V latině lze vyjádřit prakticky cokoli. Poznáte následující známou písničku? (Odpověď najdete na str. 12.)

*In Pragensi ponte
crescunt sua sponte,
sine aqua, sine cura,
sine ullo fonte.*

*Valo ibi ire
illos custodire,
et per aquam providere,
reviviscunt mire.*

-AJ-

Papež František:

Kopaná je nejkrásnější hra na světě, ale je to můj osobní názor!

23. května 2019 se papež František sešel se členy italských juniorských fotbalových týmů a v improvizovaném vystoupení prohlásil:

„Sport je významnou příležitostí k tomu, abychom ze sebe vydali to nejlepší, za cenu velkého úsilí a obětí, ale především nikoli osamocené. Žijeme v době, v které je – také vinou masové přítomnosti nových technologií – snadné izolovat se, vytvářet virtuální vztahy s mnoha lidmi, ovšem pouze na dálku. Na míčové hře je krásné, že můžete být s druhými lidmi, předávat si míč na hřišti, učit se herními strategiím a semknout se jako družstvo. Míč se zde stává nástrojem k tomu, že na zápas pozveme reálné lidi, sdílíme s nimi přátelství a prostor, díváme se jeden druhému do očí, soutěžíme a zkoušíme své vlastní schopnosti. Drazí přátelé, fotbal je týmová hra, člověk se nemůže bavit sám! Pokud se takto prožívá, skutečně prospívá mysl i srdci, a to ve společnosti vyhroceného subjektivismu, která povyšuje vlastní já téměř na absolutní princip.“

Svatý otec poté oslovil trenéry, funkcionáře sportovních svazů i špičkové hráče a připomenul jim jejich výchovnou odpovědnost. “Uvedete ji ve skutek, když budete v důslední a projevíte solidaritu s nejslabšími, abyste mladé lidi povzbudili k vnitřní velikosti. Kéž by se z nich stali šampióni v životě – to by bylo vítězství nás všech. Vás funkcionáře žádám, abyste zachovali amatérskou hru, která má svou mystiku, aby krása fotbalu neskončila pouze v oblasti finančních smluv.”

Radio Vaticana

ČERVENEC - MĚSÍC ŽIŽKOVSKÝCH KOSTELŮ

Shodou různých okolností má v červenci každý ze 3 kostelů naší farnosti svůj významný den (sv. Roch dokonce dva). Kostel totiž liturgicky slaví 2x ročně "svůj vlastní den", kterým je výročí posvěcení kostela a svátek jeho zasvěcení (titulu).

4. červenec

Slavnost sv. Prokopa, patrona farního kostela

Patron farního kostela žil v 11. století; jeho životopis je dostatečně známý. Po dostavění nového žižkovského kostela v r. 1903 byl zasvěcen českému patronu sv. Prokopovi - v té době byly dalším českým patronům zasvěcovány i jiné nové kostely. Smyslem tohoto trendu byly prosby k našim patronům o zvláštní ochranu a pomoc v nelehkých dobách. Svatý Prokop je prvním českým světcem kanonizovaným v Římě (Innocenc III. - 1204) a také prvním českým světcem ne-mučedníkem.

15. červenec

Památka sv. Rosálie, spolupatronky filiálního kostela sv. Rocha

Většina kostelů je zasvěcena jedinému svatému, ale některé mají ještě tzv. spolupatrony. Mezi ně patří i kostel sv. Rocha mající plný název "filiální kostel sv. Rocha, sv. Šebestiána a sv. Rozálie". Sv. Rozálie patří mezi světce, kteří jsou obzvláště vyzýváni v době škodlivých epidemií. Narodila se kolem roku 1130 na Sicílii a většinu života prožila jako poustevnice. V roce 1624 vypukla v Palermu morová epidemie. Podle legendy ustala poté, co byly ostatky sv. Rozálie přeneseny a pohřbeny v palermském dómu. V současném liturgickém kalendáři není uvedena, její památka se tradičně připomíná buď 15. července nebo 4. září.

26. červenec

Svátek sv. Anny, patronky filiálního kostela

Sv. Anna je odedávna v Církvi uctívána jako matka Panny Marie; i když ji Písmo sv. jmenovitě neuvádí, prakticky od počátku existence Církve byla takto nazývána a oslavována. Její hebrejské jméno znamená "milostiplná" či "omilostněná". Památku svaté Anny prohlásil za závaznou pro celý svět papež Řehoř XIII. v roce 1584, v r. 1969 byla její památka spojena s památkou jejího muže sv. Jáchyma.

27. červenec

Svátek Výročí posvěcení filiálního kostela sv. Rocha

Kostel svatých Rocha, Šebestiána a Rozálie byl vysvěcen 27. července 1682. V té době doznivaly v Čechách dozvuky třicetileté války a morových epidemií. Kostel byl vystavěn původně jako hřbitovní kaple na území tehdejší obce Olšany (Volsány), později však kolem něho vznikla farnost, která existovala až do počátku našeho století, kdy byla sloučena s farností sv. Prokopa.

S pobytem na dovolené souvisí otázka nedělní mše svaté. Můžeme se zdržovat v místě, kde nejsou pravidelné bohoslužby nebo i ve vzdálenější cizí zemi, kde třeba není ani katolický kostel. Jsme z té povinné účasti automaticky omluveni? Zde nelze stanovit přesnou direktivu. Samozřejmě, když to nejde, tak to nejde. Bůh není tyran, ale milující Otec, a nebude nás trestat za něco, co jsme vykonat opravdu nemohli. Ale abych se vyhnul této povinnosti jenom z důvodu potřeby delšího času na cestu do kostela nebo z neochoty dát nějakou cenu za benzin nebo za lístek na vlak nebo autobus a omlouval to tím, že „přece mám dovolenou“, tak to už by správně nebylo. Pán vůči nám také nemá nikdy dovolenou. A také nejednají správně ti, kteří, ač by se mše svaté bez překážek zúčastnit mohli, si raději v 9 dopoledne zapnou rozhlas a poslouchají přenos bohoslužby. Ten je však určen především pro nemocné a pro ty, kteří do kostela jít opravdu nemohou. Mše svatá je středem našeho duchovního života, a to platí i o prázdninách.

Hezkou dovolenou, hezké prázdniny!

Poslední pozdrav z Říma

Miroslav Auxt

Milí farníci,

rohový pokoj ve kterém bydlím v Nepomucenu, je doslova v korunách stromů. Když sedím za stolem, leckdy mi oči padnou na to, co se na takovém jednom stromě vše děje. Vysoký cedr který mám přímo před oknem ve svých korunách ukrývá několik papoušcích hnízd. Je jenom málo okamžiků, když jeden z papoušků nedrží ve svém zobáčku nějakou větvičku, nebo ratolest, kterou pak proplétá hnízdem, aby jej zpevnil a vylepšil.

Každý z nás svojí větvičkou, kterou každodenně přináší život a jeho okolnosti, vkládá do většního obydlí rodiny, církve, světa, aby se staly lepšími, klidnějšími, vyrovnanějšími. Někdy však vyvstane určité vnitřní napětí, jestli to vše, co konáme, nechceme zvládnout jenom sami svojí vlastní silou a vůlí, ale... kolikrát bez Krista. Někdy se dostáváme na hranici, kde je potřeba už jenom důvěřovat Tomu, který má absolutní přehled o naší cestě a počítá s našimi chybami a limity a za jakýchkoli okolností se k němu navracet a být s Ním.

Po studiu, které v těchto týdnech ukončuji, bych Vám chtěl oznámit, že chci taky přispět vlastní ratolestí do větší rodiny a tou je Církev. Po sedmi letech formace a souhlasu představených Vám s radostí a vnitřní bázní oznamuji, že se svým spolubratrem Robertem Štěpánkem přijmeme v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha z rukou otce biskupa Václava Malého jáhenské svěcení. Je to pro mně jeden z nejdůležitějších životních okamžiků a chtěl bych ho prožít taky s vámi, protože máte na na tom všem obrovský podíl. Prvně bych chtěl moc poděkovat otci Vítovi, který mě na této cestě neustále provází a podporuje. Chci poděkovat také otci Antonínovi a v neposlední řadě také poděkovat otci Václavovi Wolfovi, který - nepochybuji o tom - že se za nás všechny u Hospodina přimlouvá. Rád bych také moc poděkoval otci Miloši Szabovi, za jeho příklad a podporu jak v začátcích a taky během celého mého pobytu v semináři. Chci Vám všem upřímně poděkovat za Vaši blízkost, modlitby, za veškerou Vaši podporu, jak duchovní, tak materiální, za radost, za drobnosti a veškerá povzbuzení. A jako konkrétní projev mých díky přijměte prosím pozvání na společné setkání ve farním centru v neděli 8. září.

Tím bych se také s farností rozloučil a přestal bych přispívat do Prokopských listů. Prakticky to vypadá tak, že od července bych měl být ustanoven v nějaké pražské farnosti jako pastorační asistent. Po svěcení, pak v té samé farnosti budu sloužit jako jáhen. O místě netuším, ale pravděpodobně v srpnových Prokopských listech Vás již pozdravím z nové farnosti. Budu se těšit na společné chvíle a setkání!

S mnoha pozdravy naposledy z Říma Miro

Milý Miro, snad mohu mluvit za všechny čtenáře Prokopských listů a poděkovat Ti za Tvé příspěvky, ve kterých jsi nás seznamoval s průběhem svého studijního období. Nyní Tvá studia končí a nastupuješ do služby Církvi - jak bude dlouhá a jaký bude její průběh, to ví jen Ten, který Tě vyvolil, povolal a bude Tě provázet po různých koutech své vinice. At' je tato Tvá služba plná víry, naděje a lásky - k Bohu, Církvi a ke všem, se kterými se setkáš. Přeji Ti, aby ses nikdy neptal, co Tvému jednání řeknou lidé, ale co mu řekne Bůh. At' Ti žehná ve tvé nastávající jáhenské a za čas i kněžské službě.

P. Antonín

Odpověď na otázku ze strany 10:

Jde o latinský překlad známé české písničky Na tom pražském mostě.

Latina skutečně umí vyjádřit i to, co v době její "živosti" neexistovalo, např.:

statio ferroviarium - nádraží, potio arabica - černá káva, ordo viarium - jízdní řád, universalis loci indicator - systém satelitní navigace (GPS), breviloquia - tweet, Res publica bohemiae (Bohemiae) - Česká republika, atd. atd. Existuje i latinský překlad Švejka, začínající slovy *Sic nobis Ferdinandus interfectus est...*

-Aj-

Náboženské a církevní stopy v názvech zastávek MHD v Praze

Při cestě tramvají nebo autobusem už ani nevnímáme hlášení názvů zastávek. Ale některé z nich přímo poukazují na náboženské i církevní motivy a tak se po vyhlášení názvu můžeme krátce zamyslet nad jeho smyslem, který nám mnohdy v automatickém hlášení uniká.

APOLINÁŘSKÁ	NOVÉ MĚSTO	kostel sv. Apolináře (1362) dal jméno i blízké po-rodnici
BISKUPCOVA	ŽIŽKOV	Mikuláš z Pelhřimova (1385-1459) český kněz, později husitský "biskup"
BŘEVNOVSKÝ KLÁŠTER	BŘEVNOV	benediktinský klášter s basilikou sv. Markéty, založený r. 993 sv. Vojtěchem a knížetem Boleslavem I.; jde o nejstarší funkční klášter v ČR
DĚKANKA	NUSLE	název odvozený od bývalé vinice děkana vyšehradské kapituly
HUSINECKÁ	ŽIŽKOV	Husinec - okr. Prachovice, rodiště Jana Husa
JINDŘIŠSKÁ	NOVÉ MĚSTO	název odvozen od blízkého kostela sv. Jindřicha a sv. Kunhuty
KARLOV	NOVÉ MĚSTO	kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla Velikého (14. stol.) dal název celé této části Nového Města
KATEŘINSKÁ	NOVÉ MĚSTO	blízký klášter sv. Kateřiny založený 1355 Karlem IV. pro ženskou větev augustiniánské řehole
KNĚŽSKÁ LUKA	ŽIŽKOV	místní název ukazující na původního církevního ma-jitele pozemku
KŘÍŽOVÁ	SMÍCHOV	v 19. stol. stála na místě dnešní stejně pojmenované ulice křížová cesta
LAZARSKÁ	NOVÉ MĚSTO	v blízkosti této dnešní ulice stála kaple sv. Lazara, připomínaná již ve 2. polovině XIII. století
METODĚJOVA	CHODOV	blízká ulice pojmenovaná po sv. Metodějovi, slovanském věrozvěstovi (se sv. Cyrilem)
PANKRÁC	NUSLE	blízký kostel sv. Pankráce dal název celé této části Nuslí
ROKYCANOVA	ŽIŽKOV	Jan Rokycana (1396-1471), český katol. kněz, stou-penec směru "pod obojí", dlouhodobý správce Týnské farnosti
STROSSMAYEROVO NÁM.	HOLEŠOVICE	Josip Juraj Strossmayer (1815-1905), chorvatský biskup, šířitel slovanské vzájemnosti
ŠTĚPÁNSKÁ	NOVÉ MĚSTO	blízký gotický kostel sv. Štěpána z 2. pol. 14. století
U KŘÍŽE	LIBEŇ	název odkazuje na kříž v minulosti na místě stojící
U MATĚJE	DEJVICE	blízký kostel sv. apoštola Matěje z r. 1771
U TŘÍ SVATÝCH	KUNRATICE	v místě stálo od 18. století sousoší Krista, Panny Marie a Jana Křtitele
VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ	NOVÉ MĚSTO	název po zemském patronovi získalo toto centrální pražské prostranství v r. 1848 (před tím Koňský trh)
ZA FAROU	SLIVENEC	podle polohy za farní budovou
ŽELIVSKÉHO	ŽIŽKOV	Jan Želivský, český katolický kněz, stoupenec Jana Husa s krajně radikálními názory (+1422).

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru - Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o letních prázdninách omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne, místnost A

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2019 - 2020 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZDS – úterý 15:45 (M. Provinská)
- 2. ročník ZŠ – úterý 16:45 (M. Provinská)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání – čtvrtek 15:30 (P. Vít Uher)
- 4. - 8. ročník ZŠ – středa 16:50 (Jakub Kroneisl)
- 9. ročník ZŠ + středoškoláci – neděle 18:30 příprava na biřmování (P. Vít Uher)

Další informace:

www.farnost-zizkov@efara.cz

MiladaProvinska@seznam.cz

kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

neděle 19:00 - 20:15

Každoročně po velikonocích začíná P. Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 19:45 (říjen - duben)

Hovory o liturgice se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Modlitba růžence

neděle, úterý, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti.

Růžencem se společně modlíme v kostele sv. Anny (ne 7:25, út 17:30), ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

kostel sv. Prokopa:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

kostel sv. Anny:

poslední úterý v měsíci před mší sv. od 17:30

Neustále si potřebujeme vyprošovat pro svůj osobní i společenský život včetně života farnosti Boží pomoc, milost a sílu – nejlépe před Ježíšem přítomným v Nejsvětější svátosti.

Polední ateliér

říjen - květen pátek 9:00 - 12:00

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 8:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne uklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor

pondělí 18:30 - 20:00

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zapívat a svým zpěvem podpořit a zkrášlit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zapráhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odreagování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve Farním centru probíhá příprava každou středu od 19:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, pátek 17:30 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50, úterý 17:30 - 17:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům – po nezbytné přípravě – každoročně na podzim.

Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku.

Tu domluvíte (*minimálně 3 měsíce předem*) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď v Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.).

Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidí jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel Vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? – Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí. Je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši svatou za svoje blízké (živé nebo zemřelé) nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

Pořad bohoslužeb

den	kostel	čas	poznámka
Neděle	sv. Anna	8:00	
	sv. Prokop	9:30	
	sv. Roch	11:00 17:00	
Pondělí	sv. Prokop	18:00	- v latinském jazyce, - 4x ročně v Tridentenském ritu u sv. Rocha.
Úterý	sv. Anna	18:00	
Středa	sv. Roch	6:00	Mimo červenec a srpen. V adventě roráty.
	sv. Prokop	18:00	
Čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
Pátek	sv. Prokop	18:00	Každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Srdci Ježíšovu.
Sobota	sv. Prokop	8:00	Každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů.

Případné změny jsou včas oznámeny.

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00.
sv. Anna: poslední úterý v měsíci od 17:30 – se svátostným požehnáním.

sv. Prokop: farní kostel – Sladkovského náměstí

sv. Roch: filiální kostel – Olšanské náměstí

sv. Anna: filiální kostel – ul. Tovačovského

Úřední hodiny v kanceláři

(Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15:00 - 17:00	výpomocný duchovní P. Ant. Ježek
Středa	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher
Čtvrtek	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher

Kontakty:

Farář: P. ThLic. Vít Uher ThD.

Mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 30. 6. 2019	
výše dluhu (úvěr):	3 298 129,68 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sběrka na splácení úvěru (červen 2019):	11 375 Kč
č. účtu farnosti: Sberbank: 4200172251 / 6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat.